
369

На основу члана 43. став 2. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/12, 52/14, 114/17, 131/20, 28/21 и 90/21) и члана 15. тачка г) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 159. сједници, одржаној 3.3.2022. године, д о н о с и

УРЕДБУ**О УСЛОВИМА И ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ГАРАНЦИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА
КОД ИЗВОЗНИХ ПРОЈЕКТА ИЛИ ПРОЈЕКТА КОЈИ
СЕ ФИНАНСИРАЈУ СРЕДСТВИМА МЕЂУНАРОДНИХ
ФИНАНСИЈСКИХ ИНСТИТУЦИЈА****Члан 1.**

Овом уредбом уређују се услови и поступак издавања гаранција Републике Српске домаћим привредним друштвима код извозних пројеката или пројеката када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција.

Члан 2.

(1) Извозни пројекат, у смислу ове уредбе, јесте пројекат који има извозни карактер.

(2) Пројекат који се финансира средствима међународних финансијских институција је пројекат који се реализује на територији Републике Српске и шире, а чије се финансирање врши из међународних финансијских институција.

Члан 3.

(1) Гаранције које издаје Република Српска у вези са пројектима из члана 2. ове уредбе (у даљем тексту: гаранције) издају се за пројекте чија је вриједност виша од 2.000.000 КМ.

(2) Гаранције из става 1. овог члана су:

- 1) тендерска гаранција,
- 2) гаранција за добро извршење посла,
- 3) гаранција за враћање аванса,
- 4) гаранција кредиту или зајмодавцу,
- 5) гаранција платном агенту емисије.

(3) Гаранције из става 1. овог члана Република Српска издаје корисницима гаранција.

Члан 4.

(1) Тендерска гаранција је гаранција којом се Република Српска обавезује да кориснику гаранције исплати гарантована средства за случај да привредно друштво, чија је понуда прихваћена, не испуни обавезе предвиђене у тендерским пословима.

(2) Гаранција за добро извршење посла је гаранција којом се Република Српска обавезује да кориснику гаранције исплати финансијску накнаду ако привредно друштво не испуни или неуредно испуни своје уговорене обавезе.

(3) Гаранција за враћање аванса је гаранција којом се Република Српска обавезује да кориснику гаранције који врши авансно плаћање исплати износ аванса за случај да привредно друштво не испуни или неуредно испуни своју уговорену обавезу.

(4) Гаранција кредиту или зајмодавцу је гаранција којом се Република Српска обавезује да кредиту или зајмодавцу измири доспјеле и неплаћене обавезе за које је гарантовала уколико привредно друштво не испуни или дјелимично испуни своје уговорене обавезе.

(5) Гаранција платном агенту за гарантовање обавезе настале задужењем по основу емисија дугорочних дужничких хартија од вриједности је гаранција којом се Република Српска обавезује да инвеститорима у емитоване хартије од вриједности измири доспјеле и неплаћене обавезе по доспјелим купонима обвезница за које је гарантовала.

Члан 5.

(1) Министарство финансија може одредити премију и провизију за издавање гаранција.

(2) За гаранције из члана 4. ст. 1, 2. и 3. ове уредбе користе се следећи параметри:

1) провизија за обраду гаранције износи 0,5% од гарантованог износа и плаћа се једнократно прије издавања гаранције,

2) премија за издавање гаранције износи 0,5% од гарантованог износа и плаћа се квартално у времену трајања гаранције.

(3) За гаранције из члана 4. ст. 4. и 5. ове уредбе користе се следећи параметри:

1) премија за издавање гаранције обрачунава се на износ гарантованих кредитних средстава примјеном референтне каматне стопе (просјечна каматна стопа комерцијалних банака на тржишту капитала у Републици Српској и БиХ према подацима које објављује Централна банка БиХ), гдје се на основну референтну каматну стопу додаје одговарајућа маржа ризика у зависности од кредитног рејтинга привредног субјекта и понуђених инструмената осигурања, па се кроз отплатне планове

утврди разлика између камата обрачунатих на овај начин и камата по уговору о кредиту, те се на њих примјени дисконтовање (за рачунање дисконтне стопе на основну стопу додаје се маржа од 100 базних бодова) и збир свих дисконтованих вриједности представља премију, а премија се плаћа у тренутку издавања гаранције, у складу са инструкцијом Министарства финансија,

2) провизија се обрачунава у проценту од износа гаранције, тако да покрива трошкове настале у току издавања гаранције, а плаћа се у моменту издавања гаранције, у складу са инструкцијом Министарства финансија.

(4) Уплате провизије и премије из ст. 2. и 3. овог члана врше се на Јединствени рачун трезора.

Члан 6.

Инструменти обезбјеђења Републике Српске по основу издавања гаранција из члана 3. ове уредбе могу бити:

- 1) хипотека на непокретност,
- 2) заложно право на покретне ствари,
- 3) мјенице,
- 4) новчани депозит,
- 5) уговор о јемству.

Члан 7.

Привредно друштво регистровано на територији Републике Српске може поднијети захтјев за издавање гаранције Републике Српске за извозни пројекат или за пројекат када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција уколико друштво:

1) има позитиван финансијски резултат за последње три године пословања и

2) нема доспјелих а неизмирених обавеза по основу пореза и доприноса.

Члан 8.

(1) Иницијативу за издавање гаранције привредно друштво подноси ресорном министарству.

(2) Уз иницијативу из става 1. овог члана доставља се документација специфична за гаранцију која се тражи, а на основу које ресорно министарство врши процјену оправданости за издавање гаранције Републике Српске и процјену финансијског стања привредног друштва, као и оцјену других елемената који могу да буду од утицаја на гаранцију.

(3) Ресорно министарство издаје мишљење о иницијативи у смислу оправданости и финансијског стања привредног друштва, те тражи мишљење Министарства финансија о изложености по издатим гаранцијама, којим се утврђује могућност издавања наведене гаранције.

(4) Ресорно министарство, заједно са Министарством финансија, припрема информацију о иницијативи за издавање гаранције, коју доставља Влади Републике Српске (у даљем тексту: Влада) на разматрање и усвајање.

(5) Након усвајања закључка Владе о прихватању иницијативе за издавање гаранције, привредна друштва спроводе поступке за које им је потребна гаранција у складу са чланом 3. став 2. ове уредбе.

Члан 9.

(1) Након спроведених процедура из члана 8. став 5. ове уредбе, подноси се захтјев за издавање гаранције.

(2) Захтјев за издавање гаранције привредно друштво подноси ресорном министарству.

(3) Уколико привредно друштво није уз иницијативу за издавање гаранција доставило потребну документацију, уз захтјев из става 2. овог члана достављају се:

1) рјешење о упису у регистар привредних субјеката и потврду надлежне пореске управе о регистрацији пореског обвезника и додијелени јединствени идентификациони број (ЈИБ), као доказ да је привредно друштво регистровано у Републици Српској,

2) биланс стања, биланс успјеха и биланс новчаних токова за посљедње три године пословања,

3) увјерења о измиренем пореским обавезама у Републици Српској и Босни Херцеговини,

4) одлуке у вези са реализацијом извозног пројекта или пројекта када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција у складу са обликом организовања,

5) назив и опис извозног пројекта или пројекта када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција за који се одобрава гаранција, односно намјена задужења,

6) укупна вриједност извозног пројекта или пројекта када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција, односно износ задужења,

7) услови и обавезе који се гарантују, и то у зависности од врсте гаранције,

8) назив корисника гаранције,

9) износ гаранције,

10) пројекције финансијских извјештаја, биланса стања, биланса успјеха и биланса новчаних токова за период за који се издаје гаранција,

11) назив међународног зајмодавца или кредитора који финансира пројекат,

12) доказ о спроведеним поступцима, односно да се пројекат додјељује по међународним правилима јавних набавки, а све у зависности од врсте гаранције,

13) додатна документација, у зависности од врсте гаранције која се издаје (документи о избору извођача, писмо прихватања, нацрт уговора који се односи на пројекат, потписан уговор који се односи на пројекат, бизнис план и друго).

Члан 10.

(1) Ресорно министарство анализира оправданост и могућност издавања гаранција на основу достављеног захтјева за издавање гаранција и потребне документације прописане у члану 9. став 3. ове уредбе.

(2) Ресорно министарство може, по потреби, тражити додатну документацију.

(3) Након разматрања захтјева, ресорно министарство доставља Министарству финансија своје мишљење о оправданости издавања гаранције и финансијском стању привредног друштва са документацијом из члана 9. став 3. ове уредбе ради давања мишљења о изложености Републике Српске по издатим гаранцијама.

(4) На основу датих мишљења из става 3. овог члана, ресорно министарство заједно са Министарством финансија припрема приједлог одлуке о давању сагласности за издавање гаранције, коју разматра и усваја Влада.

(5) У зависности од врсте гаранције, одлука из става 4. овог члана садржи сљедеће елементе:

1) пословно име привредног друштва које је поднијело захтјев за гаранцију,

2) назив и опис извозног пројекта или пројекта када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција за који се одобрава гаранција, односно намјена задужења,

3) укупну вриједност извозног пројекта или пројекта када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција, односно износ задужења,

4) врсту гаранције,

5) услови и обавезе који се гарантују, и то у зависности од врсте гаранције,

6) износ гаранције,

7) назив међународног зајмодавца или кредитора који финансира пројекат,

8) податке о кориснику гаранције.

(6) По усвајању одлуке Владе из става 4. овог члана, привредно друштво доставља Министарству финансија инструменте обезбјеђења, који су прописани у члану 6. ове уредбе, односно доказе о уплатама премије или провизије уколико су оне одређене у складу са чланом 5. ове уредбе.

(7) С циљем уређења међусобних права и обавеза у погледу издавања гаранција, министар финансија и ресорни министар, у име Владе, и привредно друштво обавезни су да потпишу уговор о регулисању међусобних права и обавеза.

Члан 11.

(1) Регистар издатих гаранција за пројекте је регистар који води Министарство финансија.

(2) Регистар из става 1. овог члана садржи сљедеће податке:

1) пословно име привредног друштва којем је издата гаранција,

2) број гаранције и износ,

3) период на који је гаранција издата,

4) пословно име корисника гаранције,

5) назив, опис и вриједност пројекта за који је одобрена гаранција,

6) назив међународног кредитора који финансира пројекат.

Члан 12.

(1) Укупна изложеност Републике Српске по издатим гаранцијама не може бити већа од 15% оствареног бруто домаћег производа у тој години.

(2) Под укупном изложеношћу Републике Српске подразумева се изложеност по гаранцијама, које је Република Српска издала у складу са чл. 42. и 43. Закона о задужевању, дугу и гаранцијама Републике Српске.

Члан 13.

Ступањем на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о условима и поступку издавања гаранција Републике Српске привредним друштвима за извозне пројекте ("Службени гласник Републике Српске", број 78/13).

Члан 14.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-520/22
3. марта 2022. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.